ашкъасамъ пер. блъсвамъ в. афериръ, мамъка. 2) дамъ е благо, прилично
да мъ е, дамъ е слъчко, да мъ е честитъ, на здравие. в. афистъ олсуръ.

ашкъя (та) разбойникъ, хайдутинъ, който ходи по горя гл. в. въстаникъ

ашладисамъ свръ. видъ отъ ашладисвамъ.

ашладисамъ, нарно — нъй (та) присядамъ, потарямъ, възварямъ, изгорямъ
4) разлъсвамъ.

ашладисвамъ, — сувамъ гл. дв. 1) присядамъ дървото да подобря
плодъ тъ му; присядамъ човъка отъ стъпалцата, отъ пъръстъ
в. амболяславамъ. 2) потарямъ или възваряваме: Земи отъ тоди
дървъ тъ ~~ашладисай~~ възвари мамъ, сиро го ашладисай, потарирго
и хапо изсушиме тий отъ него. 3) изгарямъ, увреждамъ, натравямъ
дъ даболи: ашладиса ми душицъ тъ тоймене, изгори ми ду-
шицъ тъ тоймене, увреди ми. 4) разлъсвамъ топла вода съсъ студена
за да стане хладна: Вода тъ е гореща. Ако е горещица ашладисай съ
малко студена за да стане топлъ.

ашладишъ, друга форма ~~отъ~~ свръ. видъ отъ ашладисвамъ. не отлагай
ашладисване (то) присядане, потаряне, увреждане, разлъсване.

ашлама (та) нещо присадено или това съ което се присажда: тази
черница е ашлама. дървъ ашламъ тъ де отдръвъ въ ключето.

ашлакъ (тъ) човъкъ голакъ който няма никъ имущество, имущичко
свое: Туй неся ли пашенкъ тъ ашлаци? — Чоловицъ, пашенкъ-
тъ голацъ. н. р. с.

ашмакъ (тъ) в. ашмакъ пашмакъ.

ашна прл. пенъ. 1) γνώριμος, φίλος, познатъ, познайникъ, познаница
близъкъ,
приятелъ; не съмъ тъ ашна съ него, — не съмъ тъ познатъ
познатъ ~~съ него~~, нъмамъ тъ близки сношения ~~съ него~~.

отъ да присадишъ (ашла-
дишъ) дървото отъ горе-
ните тъ стъпалцата. Л. Д.
1869. р. 103.